

ביצים, ביצים, ביצים

"איך אתה אוהב את הביצים שלך בבוקר?" ערכה החתיכה הבשלנית שיחה גישוש לאלכס גילעד. הוא לא התעכב לחשוב. "ריקות, חמודתי" הוא ענה. "ריקות."

עיצוב פנים

אמנות מרהיבה

במקום טפטים

רישום על קיר של דביו שוורץ יותר זול מטפטים

בעיר הזו, חי, גר ויוצר אמן מוכשר כמורשד, שמעולם לא טרח לעשות תערוכה. אין לו צ'אנס, לבחור. תמונות שהן מן היפהפיות שלו נחטפות למרות מחיר ריהן הגבוהים, בידי אספנים ששומעים עליו מפה לאוזן. "אף פעם אין לי מספיק חומר", הוא צוחק, ומתכוון לתמונות. לאחרונה החל המוכשר היפה הזה — ליביו שוורץ שמו — ליצור על קירות. תחילה, החל עושה זאת בתור טובה לידיו דים — מעטר קירות חדרי שינה בצעירי קיר ענקיים של שחור-לבן. אחר-כך התחיל להחץ. כל מי שרואה זאת, נטרף מהרעיון, ומסתדר ישר בתור. אנשים חישבו ומצאו, שציוור של עשרת אלפים לירות, מצוייר מרהיב בידי צייר מבוקש, זה דבר יותר זול מטפטים, שלא לומר כמה שזה יותר יפה. יום אחד הקיר יכול להיות שווה יותר מכל הבית.

ראיתי את הסיפור הזה אצל חברה, בחדר-השינה, והשתגעתי. מחר הבאתי את הצלם שינציה, וביקשתי את הטלפון. אם האיש נאיבי מספיק לצייר על קיר בעשר רת אלפים בלבד, או בשביל בודאי ובוור דאי שמשתלם לכתוב. ובכן, רבותי, הטי לפרון הכי לוהט היום בשטח עיצוב-הפנים זה 429502, תלי-אביב. זהו. אמרתי, גמרתי.

אחת אחרי 30 ס"מ מצד ימין, ואחת אחרי 30 ס"מ, כיוון ספירה משמאל. מחברים שתי נקודות אלה עם האיקסים שסימנו בהם את בית-השחי מכל צד, והופה, יצאו שרולים מפוארים, וקו טרפז של שימלה. היות ויש לנו גם קו סימול של ה"שפופרת" האמצעית, ניתן כעת להצר את קו הטרפז, שהוא מעט רחב מדי לטעמי, בכל קו, שיהיה בין "שפופרת" ישרה לגמרי, עם שטעים גבוהים, שנוצרים פשוט על-ידי אייחבור שני חלקי הבד, הקימדי והאחורי, מאיזו נקודה שרוצים, תלוי בנועות, וכלה בטרפז הרחב מאוד, שאותו מוכרחים לחבר ולתפור. גזורים במיספריים עד כשני ס"מ מתחת לצלבים של בית-השחי, ונוהרים מאוד לא להזיז את הבד הפרוש. עוד לא גמרנו למדוד.

(ח) יורדים למטה, שוב לקו המכפלת, ומודדים מהשוליים החיצוניים הימניים, 20 ס"מ לכיוון מעלה, ומסמנים. עושים כנ"ל בצד השני, מתברים בגיר את שתי הנקודות האלה, וגוזרים רק עד קו הטרפז, או ה"שפופרת", תלוי מה בחרתם, מכל צד. כרגע יוצרתם את השרולים היפאניים הר אלה, ויצרתם שתי חתיכות בד, שאותן, כאמור, תחברו מקדימה, ומאחורה, בתפי רתייד נסתרת ועדינה, בתור אפליקציה על החזה, מחובר החל מקו בית-השחי, כמו בתצלום.

(ט) מחברים כעת במכונת-תפירה, או ביד, למי שאין ומאוד רוצה, בכל המקומות שמצויירים בתרשים עם קו עבה, במקומות של קו דק, הבד לא מחובר, ושני חלקיו, הקימדי והאחורי, מעובדים בתפר גימור יפה.

(י) אחרי שהבגד תפור ומחובר, מוד" דים אותו, ואת עודף הבד הקטן המפריע וה"עומד", במקום בו מתחברת היד לגוף, את הקפלים הקטנים הלא נוחים, תופסים ומצמצמים ב"פנס" של 5 ס"מ. שניים מקדימה בכל יד, ושניים מאחורה.

עצות

פצצה

לא נתתי מידות לתפרי השוליים, כי אין לזה חשיבות. הבגד רחב מספיק, ויש בכל מקום מאין לקחת שוליים מבלי לקלקל את צורת הבגד, ומידתו.

לנוחיות מרחב היד, רצוי לא להסתפק בגזירה ישרה מתחת לבית-השחי, זו המפי ריחה את השרול מ"שפופרת" השימלה או הטרפז. רצוי להיכנס מעט עם המיספריים, ולגלף מעט מרחק אמיתי, כפי שמצוייר בתרשים.

כדי שיהיה נוח אמיתי לתפור את הר סיפור, רצוי ישר בהתחלה לעבוד עם צידו השמאלי של הבד כלפי מעלה, זה יחסוך הפיכה מסורבלת לצד השני, עם העברת הסיכות שמיד תוקעים בכל מקום שגוזרים, כדי לתפור מדוייק. איך? בהתחלה, כאשר מקפלים את יריעת האריג לשניים, ופורי שים אותה על הריצפה, מקפלים אותה כך שהדוגמה, הצד האמיתי, היפה, זה שיהיה בסוף הצד של הבחוש, תהיה מקופלת פני-מה, ובעיניים, למעלה, יראה צד שמאל הדחי המכוער.

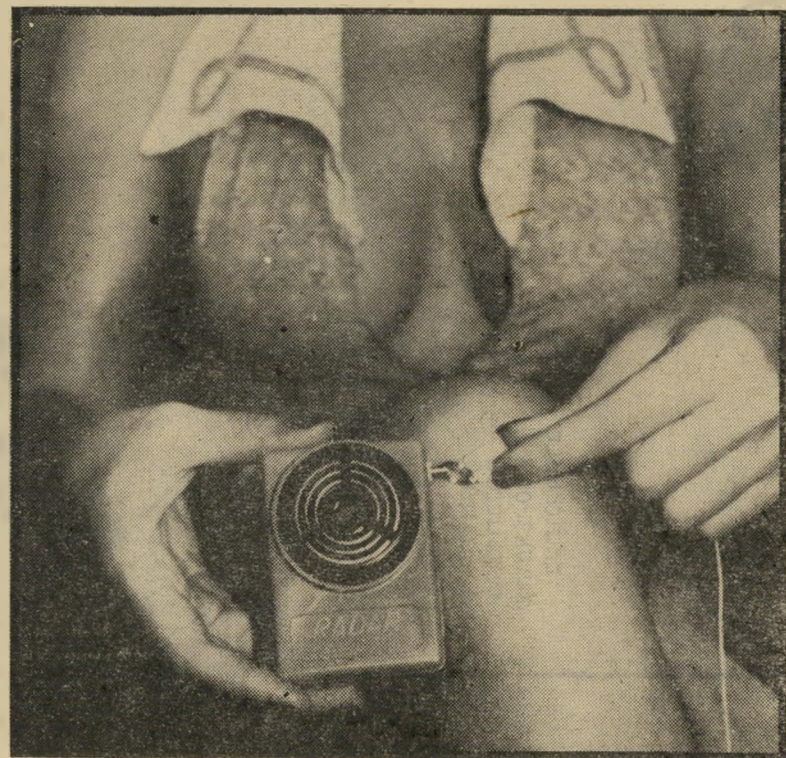
עוד הערה: השרולים היפאניים האלה לא תפורים ולא מחוברים בשוליים התח-תונים שלהם, אלה המקבילים לריצפה, אלא יוצרים פתח מעוגל, שאם מותחים אותו, הוא נראה כמו פתח צינור כזה. כן מחברים אותם, רק בצד הפנימי, הקרוב לגוף, 30 ס"מ בצד החיצוני, מכיוון מטה כלפי מעלה. רק שלוש ס"מ! הפנטזיה הזו מאפשר לשרול ליפול הכי יפה. את השאר מעבדים בתפר גימור יפה. עכשיו תגידו, רק תגידו, שלא יצא לכם העסק המטריף הזה.

צעצוע חדש נגד אונס וגניבות

מה זה! לעורר מתים. זה מריתע מאוד כל הסיפור. איך שצשמעת הסינה האיוו מה, רואים ברור את העיניים מתגלגלות בתוך ארובותיהן מעלה, ופוף! הזקנה השדודה צונחת כמו קרש על המידרכה מרוב הבהלה. אבל על המוטוציקלט של הגנב ימשיך הארנק לצפצף על-בטוח.

נגד אונס אני לא בדיוק יודעת איך העסק פועל, אבל אני חושבת שהתסריט הולך בערך כך: חושך, סימטה אפלה. פתאום מגיח מניאק מתוך החשיכה. "כיפה אדומה — הא'! הוא מתחיל לשר בשיר זה בגלל הוויטמינים שקמו לתחייה. תיתי

כונניתי! מניאקושקוש הולך עכשיו לא- נוס אורתי!" כיפה אדומה נושאת אליו עיניים תמות, עגולות כצלחת, ואומרת בקול רועד: "או מניאקושקילה, איזו הפתעה נעימה! רק רגע ביטה-שיין!" מיד היא מפשפשת ב- קרקעית הארנק, איפה לעזאזל המכשיר? הנה, הנה הוא — משיכה אחת עושה, הי צ'ופצ'יק יוצא מתוך החור שלו, וסירינה אדירה מפלחת את הליל, מניאקושקוש לא מאמין למראה עיניו, בבעתה אילמת הוא מביט איך הטיל-בלון שלו מתרוקן אט אט מהאוויר בקול שריקה רפה, והלום ערפל הוא שומע את כיפה אדומה המת רחוקת קוראת אליו את השורה האלמורי תית: "הא לך אויב אכזר!" קלואוו על הבלון הנופח נישמתו אט אט, רקויאם של מוצארט, קאט.

סירנה אדירה נגד אונס וגניבות עם הוראות שימוש

חוף מזה, לעסק הזה יש עוד שימור שים, יותר פרקטיים. אפשר למלכד איתו דלת או חלון, שפתיחתם תשמיע אזעקה גדולה. היות וזה עולה רק כחמש מאות לירות, אפשר למלכד כך כל פתח עיקרי בדירה, ועדיין לצאת בנוח.

לתשומת-לב הבלגניסטים, שנת הליו מודים מתחילה עוד מעט, וגם הצרות שיע-שה המורה אפריים. זה חומר אכסטרה לנקמות, רשימת הרעיונות הנצילים כאן, כימעט לא מוגבלת. בעסק, למשל, ישנו עובד גנב, שכל הזמן תושדים בו, רק אין שום הוכחות. ממלכדים מגירה נב-חרת, שאותה הוא אוהב לפתוח, ומשם לגנוב כסף. אין לו רשות לגעת בכלל באיזור ההוא. לכן עצם פתיחתה בידי, תהווה הוכחה מרשיעה. וכך קורה, שפת-אום, באמצע היום, אזעקה גדולה מנסרת באוויר, ובעל העסק שמח, רק לחפוט מי הגנב. מרים יד ימין כבדה, ומנחית אותה על יד שמאל של רק עצמו — רק עצמו, שאול באלאטה שחח מכל העסק, והרי הוא נחשף, דביל משלם, מול כל הפועי-לים, שבשימחה-לאיר מתפקעת, תפסו או-תו, איך שם להם מוקש.

אבל הכי נהדר כל הסיפור הזה, זה לכבוד המילואים. אתה לא שקט ידידי? אתה לא יושן בלילות? ציפורניך אכולות עד חיבור האצבעות ליד? שערתוין מל-בינות מדאגה? אל דאגה. ממלכדים רגל ימין של האישה, על רגל שמאל, ואין יותר צרות, אבי געזונט קינדאלאך. אני סיימתי.